

Els excessos de la força pública

La repressió dels manifestants d'Arnedo que ha costat la vida a dones i criatures innocents, ens revolta l'ànima d'homes lliures, de ciutadans d'una República que creïem espurgada d'aquests procediments, vell istil, del règim caigut. Quant l'ocorregut a Castilblanco, veïerem el fet com un episodi de barbàrie d'un poble inculte i endarrerit, víctima dels mals tractes d'un sistema caciquista injust i embrutidor. Ens semblava que en protestar del fet en nom de la Civilització, i deixar expedita l'acció de la justícia, alhora que el Govern declarava que no deixaria en el desempar a les famílies de les víctimes, n'hi havia prou, de moment, per a no donar al fet altres proporcions i derivacions perilloses per la pau interna de la República.

Però hi ha els qui rendeixen culte, per damunt de tot, a l'ordre material; aquells qui identifiquen el principi d'autoritat amb l'uniforme de qualsevol agent, i amb la punta de llur fusell, en faci bon o mal ús; hi ha qui s'estripa les vestidures davant qualsevol reacció del poble contra l'autoritat, i els seus agents, com si això no ocorregués en totes les latituds del planeta, on hi ha pobles organitzats sota un règim polític o jurídic; hi ha, per fi, els que en el nostre país, tracten de posposar tots els òrgans del Poder, àdhuc els més alts, a la força armada, al prestigi d'un cos o d'un Institut armat, el qual no pot ésser de cap manera, en un règim de sobirania popular i de supremacia del Poder civil.

Són aquests elements alludits—entre els quals veiem que d'una manera hipòcrita també s'hi sumen els de "La Publicitat", de Barcelona—els veritables inductors dels fets d'Arnedo. Aquests elements que, per damunt de tot, presten culte a la força, perquè sols en ella poden amparar llur anacronisme ideològic, i privilegis de casta o de classe, són els qui, amb llur cegueira, no saben o no volen discernir quina és la missió de la força pública, com és lògic que aquesta hagi d'experimentar les conseqüències de les seves topades amb tota mena de revoltosos, i que, per això, no li és lícit erigir-se en quelcom invulnerable, per damunt del Po-

der públic del qual emana la seva autoritat, ni menys deu perdre la serenitat i acudir a represalies que no poden ésser mai permeses a una força legalment organitzada, depositària de la llei i de la justícia en llur exercici, que és la suprema i única garantia de tots els ciutadans.

Hi ha, és cert, la contrapartida dels revoltosos sistemàtics, d'aquells que veuen en tot agent de l'autoritat, no el representant de la llei, sinó de la tirania, i que contra uns i altres cal procedir, però és precis no perdre la serenitat, ni obrar mai amb esperit de venjança per part de la força pública legalment organitzada. Aquest és el nostre honorat i lleial parer, sense que ens mogui esperit sectari de cap mena, puix sigui com vulgui, sabem prou bé que la República no pot prescindir d'agents d'autoritat, policia o guàrdia civil, amb aquest o un altre nom, amb el mateix uniforme o amb un altre. Ara que potser seria útil per la pau pública, i per evitar fets luctuosos com els d'Arnedo, i també els de Castilblanco, dotar-los d'una nova Ordenança, d'altre armament per la seva actuació en poblat, suprimint els punts de destacament poc nombrosos, etc., etc. Tot això es pot i es deu fer en interès de la pròpia força pública, i per al millor servei, sense que ningú no se n'hagi de sentir llastimat per un mal entès amor propi o esperit de classe o de cos que deu desaparèixer sota el nou règim, ni hagi de perillar, per això, la República.

Al contrari, nosaltres creiem que la República deu afiançar-se a base del compliment de la llei extrieta, imposant llur respecte i acatament a tiris i a troians, als ciutadans tots, perquè davant la llei no hi ha més que ciutadans, vagin o no vagin armats, lícitament, siguin o no ciutadans lliures o adscrits a qualsevol servei de l'Estat.

L'EFICACIA DE L'ANUNCI, DEPENDEN DEL DIARI QUE ESCOLLIU. "FOMENT" US ASSEGURA AQUESTA EFICACIA.

Decència política

Entre els molts atacs de mala fe que durant aquests últims dies ha sofert l'Esquerra, n'hi ha un que fa referència a l'eficàcia del seu esforç en voler-se atreure les masses obreres.

Com que no hi ha ningú que pugui negar que els obrers i no obrers varen votar les candidatures de l'Esquerra, els senyors de dreta s'entretenen en voler esbrinar els motius pels quals el nostre partit obtingué tants vots, i capficats amb aquesta complicada qüestió, després de molt cavilar, conclouen que els homes dirigents de l'Esquerra pactaren amb els de la Confederació.

El pacte, no cal dir-ho, fou desastroós pel país, car amb ell es posà a mans dels anarquistes de la F. A. I. tots els ressorts del poder públic a Catalunya.

Aquest pacte i aquests resultats són tant certs, que, segons els nostres catalanistes de dreta i de bona fe, només cal mirar que totes les vagues, tots els atemptats i totes les qüestions d'ordre públic, no tenguin altra causa que aquesta famosa intel·ligència.

No hi fa res que fora de Catalunya hi hagi vagues, disturbis i mal-estar i que ací a casa nostra siguin els homes d'Esquerra els que eviten que es cremi cap convent, i que continguin un greu malestar social enverinat per l'actuació despòtica i injusta d'aquests mateixos homes de dreta.

Aquests senyors amb la seva fòbia no es recorden que en aquells primers moments difícils de la República fou la solvència moral, l'honradesa i honestat política dels dirigents del nostre partit, el motiu pel qual el proletariat es cap-

tingué en una actitud d'ordre i de correcció.

En pagament d'aquests serveis, com en temps de la monarquia, cap escrúpol de consciència els conté per a llençar el llot que embruta llurs pròpies mans i levites, a la cara dels homes que primer sofriren del despotisme d'aquell règim d'oprobri.

Potser el més greu error que han comès els homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual podria motivar una nova revolució, és l'haver respectat amb un excés de càndida bona fe, els béns i persones d'aquells que durant els anys de dictadures s'havien creat posicions privilegiades a espatlles de la misèria dels altres i sense altres mèrits que una vergonyosa protecció dels que havien usurpat el poder.

Es amb aquell mateix esperit d'intransigència i d'afany de domini dels anys 22 i 23, que avui s'axequen novament les dretes per tal de continuar usdefruitant tots els ressorts del poder i anar teixint la sèrie de malifetes que il·lustren la història social i política de la nostra terra.

No sabem com reaccionaran els obrers davant d'aquesta nova envestida de les dretes, no tenim cap dubte, però, que sabran prou bé escollir aquells homes únics que ara com ara són una garantia per establir un nou règim de justícia social.

Vosaltres, catalanistes de dreta, que per damunt de Catalunya, hi poseu els vostres privilegis de classe, no compteu mai amb el nostre ajut, i tingueu en compte que en el nostre triomf i sempre defensarem els ideals bàsics que encarna el nostre partit d'Esquerra.

Foment Nacionalista Republicà

Convocatòria

D'acord amb l'article 29 dels Estatuts de la nostra entitat, diumenge vinent, dia 10 de l'actual, a les 3 de la tarda, tindrà lloc la reunió general ordinària per a donar compte de l'estat econòmic de la casa i discutir tots els assumptes que es presentin, sempre dins del que a l'efecte, preveu l'article esmentat.

Reus, 4 gener 1931
P. A. del C. D.
Marian Canals
Secretari